

Luați seama bine!

Luați seama bine!

„Luați seama bine ca nimeni să nu se abată de la harul lui Dumnezeu, pentru ca nu cumva să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune, să vă aducă tulburare și mulți să fie înținați de ea” (Evrei 12.15).

Ce binefăcătoare este această atenționare și ce bine ne arată ea solemnă răspundere a tuturor credincioșilor în relațiile lor reciproce și grija geloasă, sfântă și evlavioasă pe care trebuie să o avem unul pentru altul. Dar, vai, lucrul acesta este foarte puțin înțeles și recunoscut.

Noi nu suntem toți chemați să fim păstori sau învățători, și versetul citat nu se adresează numai acestora; el îi privește pe toți credincioșii, de aceea trebuie să fim toți atenți la lucrul acesta!

Se aud din toate părțile plângeri cu privire la lipsa de grijă pastorală, și este drept că în Biserica lui Dumnezeu lipsesc adevărații păstori, ca și celelalte daruri. Dar lucrul acesta se putea prevedea. Și cum ar fi putut fi altfel? Cum să te aștepti la o abundență de daruri spirituale în starea mizerabilă în care ne găsim acum? Duhul este întristat și stins prin jalnice diviziuni, prin mondenitatea și lipsa noastră generală de credincioșie. Trebuie să ne mai mirăm oare de jalnica noastră sărăcie?

În mijlocul falimentului și al dezolării spirituale, minunatul nostru Domn și Mântuitor desfășoară mila Sa afectuoasă și profunde compătimiri; și, dacă am vrea numai să ne smerim sub mâna Sa cea tare, El ne-ar ridica, în îndurarea Lui, și ne-ar face în stare să umplem din belșug, în diferite feluri, această lipsă de daruri pastorale între noi.

Am putea, cu ajutorul harului Său prețios, să veghem cu mai multă străduință și dragoste unii asupra altora, căutând înaintarea spirituală și propășirea fiecăruia dintre noi. Nicidecum să nu-și închipuie cititorul că avem intenția să încurajăm cercetări indiscrete sau un spionaj de neiertat între credincioși. Departe de noi acest gând! Noi considerăm, dimpotrivă, aceste lucruri ca fiind total intolerabile în Biserica lui Dumnezeu. Ele sunt contrariul grijilor pastorale, sfinte, tandre și devotate pe care ne-ar plăcea să le vedem practicându-se în mijlocul nostru.

Cititorul își dă seama că, ținându-ne, pe cât posibil, departe de acest rău, putem să purtăm o grijă plină de dragoste unii de alții și să exersăm cu rugăciune această sfântă grijă făcută cu atenție, ceea ce poate împiedica să dea lăstari vreo rădăcină de amărăciune între noi.

Este adevărat că nu suntem toți chemați să fim păstori; la fel de adevărat este că în Biserica lui Dumnezeu este o lipsă jalnică de acești veritabili păstori dați de către Capul Bisericii, acești oameni dotați cu putere și cu o inimă cu adevărat de păstor. Este un fapt incontestabil și chiar pentru acest motiv inimile preaiubiților Domnului, de oriunde, ar trebui să fie împinse să ceară fierbinte de la Dumnezeu harul de a fi făcuți în stare să exercite această tandră grijă și atenție frățească unii față de alții; aceasta ar compensa din belșug lipsa de păstori printre noi.

Este un lucru foarte clar că în Evrei 12.15 nu este vorba despre păstori; este numai un serios îndemn adresat tuturor credincioșilor.

Cât de necesară este această privire cu atenție și ce rădăcini grozave au lucrurile despre care am vorbit. Ce amare sunt și cu cât se întind, cu atât deseori le respingem. Ce pagubă ireparabilă cauzează! Câți s-au pătat prin ele! Ce multe legături de prietenie au rupt și câte inimi au rănit!

Da, cititorule, de câte ori o grijă pastorală și serioasă, o atenție frățească, un sfat afectuos și plin de respect sfânt ar fi putut să distrugă principiul răului în rădăcina lui, împiedicând astfel un număr incalculabil de rele și de dureri!

Să putem pune mai mult la inimă toate aceste lucruri și să-l cerem lui Dumnezeu mai stăruitor harul ca să facem tot ce stă în puterea noastră pentru a împiedica faptul ca aceste rădăcini de amărăciune să dea lăstari și să răspândească departe, influența lor distrugătoare.

(extras din Rev. Le Mess.Ev., 1952)